

(Liv! Liv! Kom igen.doc)
Liv! Liv! Kom igen
Dova klockljud

VII

LIV! LIV! KOM IGEN! S 336

Kommentar

Udden

Udden riktad mot dem som "sjunkit i Anden"

De leva för sig själva och för världen. Allt vad de veta är, att de stå i församlingen. I vardagslivet och i hemmet pryda de icke Kristi lära. Och de bliva ju mer jordiska, högfärdiga och lättsinniga. De äro skamfläckar, stötestenar och förargelseklippor.

Centrum

— Liv, kom! Kom över oss som ett uppfriskande regn! Kom med fullheten av innerlig kärlek och barnslig tro. Och låt även mig få känna din hälsoflod! Vi giva dig ingen ro, förrän du kommer över varje själ.

Bibelanknytningen

*** Rom 2:28 f s 336 Ty den är icke jude, som är det i utvärtes måtto, ej heller är det omskäreelse, som sker utvärtes på köttet. 29 Nej, den är jude, som är det i invärtes måtto, och omskäreelse är hjärtats omskäreelse, en som sker i Anden, och icke i kraft av bokstaven; och han har sin berömmelse, icke från människor, utan från Gud.

*** Kol 2:11 s 336 I honom haven I ock blivit omskurna genom en omskäreelse, som icke skedde med händer, en som bestod däri att I bleven avklädda eder köttsliga kropp; jag menar omskäreelsen i Kristus.

** 1 Petr 2:8 s 336 som är "en stötesten och en klippta till fall". Eftersom de icke hörsamma ordet, stöta de sig; så var det ock bestämt om dem. (Anknytningen tveksam)

*** Upp 3:1 s 337 Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död. Upp 3:1

*** Upp 3:4 s 337 Dock kunna hos dig i Sardes nämnas några få som icke hava fläckt sina kläder; och dessa skola vandra med mig i vita kläder, ty de äro värdiga därtill Upp 3:4

VII

LIV! LIV! KOM IGEN! S 336

Kristendomen är icke åskådning utan liv. Vad namn vi burit, vad rykte vi fått i världen betyder föga. Äga vi liv? Ett stort förtroende är gott, om det vinnes genom ett verkligen heligt liv, — det är en dyrbar rikedom, som vi med fruktan

och bävan må förvalta till Herrens fördel, men vari vi icke må förälska oss och glömma livet, hjärtats ställning inför Gud.

Jag är glad, att du tillhör oss, och att du står i ett »bibliskt» samfund; men säg: lever du? Skaran av kristna bekännare har till vår stora glädje ökats och den växer, men många av dem sakna livet i Guds Son. Somliga hava aldrig blivit omskurna i hjärtat.

Rom 2:28 f s 336 Ty den är icke jude, som är det i utvärtes måtto, ej heller är det omskäreelse, som sker utvärtes på köttet. 29 Nej, den är jude, som är det i invärtes måtto, och omskäreelse är hjärtats omskäreelse, en som sker i Anden, och icke i kraft av bokstaven; och han har sin berömmelse, icke från människor, utan från Gud.

Kol 2:11 s 336 I honom haven I ock blivit omskurna genom en omskäreelse, som icke skedde med händer, en som bestod däri att I bleven avklädda eder köttliga kropp; jag menar omskäreelsen i Kristus.

Deras omvändelse var ytlig, inbillad, falsk. Andra hava levat ett verkligt trosliv, men sjunkit i Anden och åter kommit i träldom. De leva för sig själva och för världen. Allt vad de veta är, att de stå i församlingen. I vardagslivet och i hemmet pryda de icke Kristi lära. Och de bliva ju mer jordiska, högfärdiga och lättsinniga. De äro skamfläckar, stötestenar och förargelseklippor.

1 Petr 2:8 s 336 som är "en stötesten och en klippta till fall". Eftersom de icke hörsamma ordet, stöta de sig; så var det ock bestämt om dem.

Min vän, tänk om du skall gråta utanför himmelens port! Här kan du hanka dig fram och fröjdas ibland oss; men tänk, om du skall utkastas från de heliga en dag! Bättra dig! Fallna själ, ropa: »Liv, liv!» Kom åter! Kom åter! **(336 sen 337)**

Ack, allt blir väl, bara vi få liv. Våra församlingar skola blomstra igen, blott vi släppa in Örtagårdsmästaren. Var är han? Låtom oss skicka bud efter honom och säga, att han skyndar sig. Vi önska ett dop över oss, ett dop av nytt liv. Liv, oändliga fullhet, kom igen! Liv uti hjärtat, liv uti beaktelsen, liv uti våra döda hjältar, liv uti våra möten, liv uti våra handlingar, liv uti brödragemenskapen. — Liv, kom! Kom över oss som ett uppfriskande regn! Kom med fullheten av innerlig kärlek och barnslig tro. Och låt även mig få känna din hälsoflod! Vi giva dig ingen ro, förrän du kommer över varje själ.

Broder, vakna! Slå icke dövörat till! Vår tid är en behaglig tid; men måtte vi icke använda den illa! Det är en ivrig verksamhet på alla områden, och även Guds verk rör sig med ökad hastighet; men om alla

bekännare bleve fulla av liv, skulle en bävan komma över varje själ. Våra böner skulle skaka elementen, och våra vittnen gå åstad med ett budskap och en tro, som besegrade världen. Må våra missionsföreningar icke bliva döda proselytmaskiner. Må vi icke till följe av bristande liv öda halvandliga och dödfödda barn! Och må vi skona den arme hedningen för partiväsendets förbannelse! Det är nu icke tid att kivas om åskådningar, ty världen håller på att förgås. Men skola vi kunna rädda dem, måste vi själva leva Andens fulla liv. Död formkristendom och döda predikningar kunna icke rädda världen, och aldrig skola vi lyckas föra andra längre än vi själva hava hunnit.

Lycklig den, som finnes ibland de få, vilka icke besmittat sina kläder!
Lycklig den, som lever!

Upp 3:4 s 337 Dock kunna hos dig i Sardes nämnas några få som icke hava fläckt sina kläder; och dessa skola vandra med mig i vita kläder, ty de äro värdiga därtill Upp 3:4

Herren kan och skall bevara de sina.

Namnet: »Du lever», och du, »du är död».

Upp 3:1 s 337 Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död. Upp 3:1

Säg, är det du? Frågan gäller ingenting mindre (**337 sen 338**) än ditt liv. Du tror, att du lever. Läraren i Sardes trodde det ock. Du är beryktad som en helgad kristen. Församlingsläraren ock. Du står uti en Guds församling. Den fallne var församlingsängel.

Upp 3:1 s 338 Och skriv till Sardes' församlings ängel: "Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar; du har det namnet om dig, att du lever, men du är död.

Det var en tid, då du levde i barnslig förening med Jesus, men hur är det nu? Du litar på din omvändelse, men lever du nu? Ack, pröva dig! Vår tid är den allvarligaste tid, som Guds församling upplevat. Döden smyger sig fram till församlingens hjärta. Och vad är »lära» och »församling», om dess pulsar icke slå av liv. Sorgligt nog hava många, under sysslandet med det andliga, ganska litet med Gud att göra. Och du har namnet att du lever, men du är död. Amen.

*

Såsom ett komplement till de allvarliga, väckande och rannsakande orden, vari vår avsomnade broder har talat till oss, vilja vi anföra något ur hans skrift: ”Jag fann honom icke”. Sedan han där, liksom i den här ovan avslutade uppsatsen, skarpt framhållit bristen på verklig kristendom både på det ena och andra området, säger han till sist: ”Härmed har jag icke velat säga, att inga hängivna, helgade och andeuppfyllda kristna skulle finnas. Gud vare lov! Det finnes många.” K-dt.